

צח:

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

מסורת הש"ס

(א) כעיינו מקראות פ"ט מדו,
(ב) ירושלמי תניגה פ"ג ה"ג,
(ג) ע' ירוש' סוטה פ"ג סה"א,
(ד) ת"כ צו פט"ז ה"ח, (ה) שייך
לדף צט. (ו) רש"י כת"י ד"ה
מה אשם. (ז) וכן בירושלמי
שבת פ"ב ה"ז

ליקוטים

[illegible]

הדרתן עלך דם חמאת

ל יום ומחזור כיוסרס.
 ואין לזכור לזכירה זו:
 חוקקין לזכור לזכירה זו:
 (א' דף ק"ט) מפרש טעמה: חוקק
 מקריב. כדמזכיר בפרק שני (לפי
 ט"ז): כעני מומין חוקקין.
 מפרש בגמרא (ט"ז): כל שיטת
 לנפשות ברי. כגמרא (ס"א)
 בעל מוס: וטוהר כעני
 הליכה. שהוא כל הליכה
 טעם וטוהר כדמזכיר שם:
 (ט"ז) ממש. וזכר את
 הוא. ר"ש לקח גופיה
 ואולי לזמירות ופירך לקח
 דממילא מיתוקמא כחלקיה:
 משמרה

הדרן עלך דם חטאת

יִטְבֹּל יום ומחוסר כיפורים אינן חולקין בקדשים לאכול לערב ¹⁰ ואונן (אינו) הנוגע ויאינו מקריב ויאינו חולק לאכול לערב ¹¹ בעלי מומין בין בעלי מומין ¹² עוברין בין בעלי מומין קבועין חולקין ואוכלין ¹³ אבל לא מקריבין כל שאינו ראוי לעבודה אינו חולק בבשר יכול שאין לו בבשר אין לו בעורות ויפילו טמא בשעת זריקת דמים וטהור בשעת הקטר חלבין אינו חולק בבשר שנא' ידמקריב ¹⁴ את דם השלמים (ואת החלב מבני אהרן) לו (יהיה) [תהיה שוש הימין למנה]:

הדרן עלך דם חטאת

יצחק בן־שמש ^אאביר ^בעיר. משמע הכא דמחוסרי כיפורים שהביאו כפרתן בעו עדיין טבילה והטב
 יצין (עירובין דף ג.) דמייתי ^אהא מתנינא האשה שיש עליה לידה או יציבה מביאה מעות ונותנת
 יצין ממד נשט (פסחים דף ע.) נמי אמרין חץ מחוסר כפרה בשאר ימות השנה שטובל ואוכל ^א
 יציה דף כ.) ובשמעתין ^אדף ע.) מייתי לה האון והמחוסר מפרסא כרצין טבילה לקדם ^אובשמעתין דע
 יציה דמחוסר כפרה דחגיגה דף קכ. ר' עמא שרץ טמא מפרסא הוא והערב שמש בעי משמע דעד
 יצין בפסחים כ' האשה ^אדף ק.) שחטין וזורקין עד טובל ויס ועל מחוסר כיפורים ואין שחטין
 יצול ויס דחוי לאורחא טמא שרץ נמי חוי לאורחא ומשני מחוסר טבילה ויחשיבין דלמא פשע אבל
 יציד ודבר ששמיך דאין כ"ד על כהנים ^אמתעללין והבא מחוסר כיפורים ^אהא בעי טבילה יחוש
 יציר שמש איכא למיחש דלמא פשע ולא טבל עד לאורחא אבל היא דלא בעי הערב שמש למאי יחוש
 יציר שפרק שי דבינה ^אכלי שטמא נבא הטומאה אין הטבילה אומדן ביום טוב בולד הטומאה
 יציר שער שמש אף כל יוכל להשחמט עד ביום עד היללה ולגזור חול הוא מטייל ויהי ועוד חנה
 יציר מדברי סופרים מטמא את הקדש ויפסול את התרומה ומומר בחולין ובמשער לאחר ביאתו הותר
 יציר פ' שני ^אהא ^אנפל דלוי לתוך הבור ופלו כליו לתוך הבור מערים עליהן ומטבילין תרין אומרואן חד אמר
 יציר מ"ד בולד הטומאה למ"ד נבא הטומאה א' כחול הוא ^איךר הערב שמש ומשני כדורא להשחמט
 יציר הטומאה יחא דלא בעי הערב שמש ויבדולשמי פ' שני דבינה ^אאיכא איפסא מחסין מ"ד נבא הטומאה
 יציר והאיה דמ' תרומות עירב ונבא לערב דהא דקמיא שיהב במתניתין לערב לאו משום מחוסר כיפורים
 יציר עירובין דף ג.) דנקט לערב לאו משום הערב שמש דאי ידעה שהוקרב קינה ודאי טובלת ואוכלת לאלתר
 יציר הכנים ^אמתעללין עד שיכלו כל מעות ששופר ומשנס זה לא מובל ללבוש כל היסוד וכי יחמא ששעה
 יציר שמה טובלת את המעלה את אפשר להקריב את הקדש ^אלמחר ממד ^איין שאין למוצא אלא דמה דלמחר
 יציר מ' אחרת חסר מעלה ומלינה והאיה דמדינ נקטת (סע) דמחוסר כיפורים בשאר ימות השנה שטובל
 יציר פסח שטובל ואוכל פסחו לערב דפסח אינו נאכל אלא בלילה נקט נמי כהנים לערב אלא דלמחר

לְקוֹלָא עֵינַן בְּשִׁיבָה בִּיּוֹרָא קִרְיָא סִינָא יִיג. נִם חֲסוּבֹתָא הַלְלוּתָא קִנְטוּתָא סִינָא רִאשִׁיתָא חֲסֵסָא מִדְּחַל עֲשִׂיתִּיבִשׁ דִּם הַמְּבִילָא עַד יֵדוֹ אִינוּ חוֹצִין בְּנִיטִילָא מִחֵא אִמְרִינִין שִׁבְתָּ הוּא לִבְנֵי אֲהֵרֹן וְכִי יֵלֵךְ יִלְכּוּ

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. המקריב את דם השלמים
ואת החלב מבני אוזן לו
ותחתה שוק הקמץ לקמץ
ויקרא ז, ול
ולתחתיו (סג ד"ה) צ"ל סוס
והמקריב ממנו אחד מכל קרבן
ותרומה ליהודה לבשר הזרק את
דם השלמים לו ויהיה
ויקרא ז, יד

מוסף רש"י

רבה. הוא דבר מאוס בעין חלל
ועומת, ונזקק כנגדים ותמסין
(מסכת חס: מנצ'י, טבול יום.
דשק ודמא ודשאר טומאות:
ומחוסר כפודים. וז ומלמד
שטבלו והעריב שמען ולא הכילו
כשרתן: ארנן. כל זמן שלא נקבר
המת (לעיל סוף):

שינוי נוסחאות

- [illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones